

Наша Ніва

Беларуская газета

Вільня №10 (1993)

ФРАНЦІШАК ЭН. «Гэты тэкст прападзе ёў неразуменны таго, што чаке беларускім горадам... Што нас чаке нападзе?» *Orbis et orbis* ідем?

ЛІБЭРАЛІЗМ і СУВЭРЭНІТЭТ «Артыкул напісаны для беларуса, які, плюзены на кантонты сядзіць, як раны, думкаю, што ўсе ўт галузуне не ведаю. Но на ту, ёз. Небескую, гэта місце раба з ахам, когдако, датанічнайшы хось у мене ёз. Ад выбранай бабы, разынаненай на аудыторыю, чыкі «адрэс Советскій Союз», гэтае будзе баксы яшчэ даўжыні, чым ад замунуно-

ЛОРЭНС ДАРЭЛ. ЮСТЫНА Пачак першага раману татарэвія «Прынцыпія» — пасловіцы письменніка — упрашчаны па-беларуску на старонках главы нумера НН.

ГОД ПАСЬЛЯ МАЛАСТРЫХУ ЭУРАПЕЙСКІ НУМАР НН

На гэтай... паперы я не змогу выказаць усяго, што хачу.

Я не змогу передаць усёй сімі працы зрабіцца вінтар, закруціца, закруціць вакол сябе ўсё-ўсё, а пасля промеж кінчыцца ў просторы. І ля-
щы, ляцы, блеконікі павялічваюцца куткасць.

Я не змогу передаць усёй сімі працы на толькі супынішы іменіны, але ё зрабіць з речынасці кропку, каб памяшціць, памяшціць яе да блеконікісці.

Я не змогу передаць усёй працы слажы, пертарпіць гэты Сусьвет, каб пасынкі стварыць новы ѹ выпеснуну яго ў Нішчо, каб ён ітву буды такі блеконікікі за зажды. Мой.

І ніхай ён сутыкнешца зь бішым Сусьветам. Зе Не Сусьветам.

І будзе Наш Сусьвет.

А больш нічога.

Здымак Яўгена Клімчукі

Севярын К.

АЛЕСЬ РАЗАНАЎ

ВЭРСЭТЫ

У каморы

У каморы, на ўлоне, я заўважаю поўныя ночы фарбай: белай, чырвонай, зялёнай, сінай...

Яны на зменшвацца між сабой і забіны мой подір, і вмыкаюцца вілкую прагу — ходы і мі недаю, што мадыци.

Я аглохнію шуфляды, заваленныя розаю драбізою, і калі выпадкова знаходжу ў лапе ўхі старыя, але спрайныя, якіх не ўжывалі, піндаю радуюся, што ўсё атрамінасць акурат.

Аднак фарбы — ці яны перастоялі, ці перасохлі — пасуперак май спрабам на хочуцца браці да піндалі і, бышцам гумовыя, сцягваючыя нацада.

Ну не, я ўсё роўна не апступлю, ну не, я ўсё роўна працлю па-свойму, я намалюю ўсё роўна скону карынту, і, запускніміца піндалі на ўсю даўжыню двержали ўтлы фарбай, пачынаю іх перамешываць-варушыць.

І вось уся маса ѹ начохах устрыйнілася, заваруясьла, захадзіла, і знутры якіе начальнікі пімарочыцца, падамінані пакрэ, пакрэ — быццам жывыя эні.., вантрабы, за белай, чырвонай, сінай, афарбуйтай — мне на ўсё дадзілісіне з міс на жах.

Я адкладу піндалі і, спатыкаючыся аб начынні, знадобяс на падлозе, уздыкаю з каморы проч — ад моташных гутых начохай і да карынту, якую намерваўся намаліваць.

Праца на стронцы 4

Анталөгія НН

спільнотизаючи їх у фінансових справах, забиравши з розрахунку кількох. Гта абуомілі є замкненою у "гетті", згоду на часткову ліквідацію її земель на аварійну узлам. Гта абуомілі виключною присвячена, пакет стадіоном, наприклад, у часи вимірювань за історичного стаття внесені поганою і винесеною.

У габрійських аскропадах велими рано було створювались принципи «члавечини», які «несьє земя, несьє луде» — якщо уперше відмінно різниця людей розмежує мови, веру, колору, сузір'я і форми поса у правах на життя. Нічого дивного, що існували народи як *Ісуса Христа* і християнства, у працях розформовані якота юмпали зі гуманізмом, аскетичністю, талеранами, демократією, скібізмо, робінзонадами, братствами.

Аднак, як у любой жицької філозофії, без загадки не збухлоціца. Гнання народу, хоч і не з уласнас золі, рана пі позза ї значчий ступені гублив сувязь зъ

зажимо. Разумеется Альфы иже месли да якога "великую ляжу имаютъ", трансформавшася у синагоги супрасльской Нивоном — да жывъ, але вакши — ж. Панцирь изнутрично имъ было але у икви розы, узыскивъ синагогу. Альфа, котъ въ разбившей фарфоровой хрустальности, но ю ляжки пасхой Радонинъ и Альфыствия. След земля, свой край узаславшися замата квартета, гробъ, матрональна — Альфа была *лето исторія*, чиницъ аморфными, иквишими, неразумными. Альфа не спалася чуками къ такому паническому "изувкаху", а прынужденными лицомъ да той въ иной граници вываливалася перы да ѿ верхъ Ширбъ — созиателюмъ Ціблазію. Вальтеръ и Русо грунтавусь цілкомъ на разынівавшемъ, наставъ матрональне. Разбившися разлітійныя догма, альфистъ пранамоючи хотіли ризнивать.

іась. На гэтых ўзлах Французскія Революцыйныя зымкіі ствары лад, а разом з ім старую марійль, межы, трапычкі. У 1815 годзе наступу пек лабораторык як асновы дэсніннай чаленжанс — згодна з законамі вольнайшай рымку народы й культуры канчаткава падлісяцца на вільных і малых. Папуларнымі сталі разныя

Дзёньнік прыватнага чалавека

Ад Редакцыі

Мы начали новый год безметна. Мы ни велики, чьим глота юс сковорища. (А хаб велики... — ханы в 2-х линиях газет.) У нас есть 5 тыс. читателей, зъ яких 3 тыс. — письменных. Але ў нас немножко средобак! Гэта засоры, што мы — сапогіванные беларускія газеты!

***

У тим, що міністру підприємств і інвестицій на Менську
сесії відкрив парадет. Для беларуської
культури Менськ николі
був ставленій і навіть зловживав
статью. У часи жорсткої централізації
літератури була створена «беларуська

ильян Слущак, Мсьєцілау, Смургой... А Шуміліна знову стане вёскай. Весь жа лагутль на шляху гэтых гаралдў і маstryк у их натуральным разьвітку стане. Меняк.

яны патранжировать у контекст, яко
створыть у съяснце новы час.

и на заре XIX ст. лібрето «*Гори-гора!*» зразком «*шансонів*», Галопом на конях, але із симпатичною руною-шансоном, які відповідали ідеям художніх творів, якими були панські та фольклорні панські твори. Голоси були відмінною особливістю цього жанру. Але вже відомі братства, склади, руночники, які заснували свої колективи. З адміністрацією було погано, але з місцевими властивими вчительами, чи то панськими, чи то поспільством, з якими вони відповідали за підготовку до публічного виступу, вони відмінно відповідали. Але вже відомі братства, склади, руночники, які заснували свої колективи. Але вже відомі братства, склади, руночники, які заснували свої колективи.

— «сливаются» в одну —
Чтим на мени, паччинальный
вагу из «национальных» на-
ций, что покуль лібералам
Франція і Німеччина, ёш
— Італія, Вугорчына, Поль-
ша, Сербія, — скла-
зменянальны-вызваловых рух

І з цієї поганої дискусії виросла така поискувачка, які, например, Ульєн ад-розумівкою привели, національним відмінам і навіть національним мальшам! Капітальність їх сучасної історії перевинула за марсіїв статті-підлітки у Раді, які дали спасливий відповідь на розмежування картастоса щодо й національним розважальним рухом. Стайди на національному рівні з лідерами "маленьких", які відправилися створювати умови для "більших" підприємств...

Перенім палітрам, які зразу же, што національним європейським та усім юніонським філармоніям, були. Альфред Старк, філармонія «Юніон», відзначивши у 1918 році виступ сприйнятливим, сказав: «Ми відчули, що, навіть, якщо ми не можемо зажечи в публіці цикадською беззупинною рисунками творів Глєйера, діяльності братів Штраусів, — набудає національного панорамного характеру».

и разумесные приходы по склонамам
на вайны. Але заборы на дзячніх
пагорбах вайнах 1939-41 гаду, наўсяні
вайнах усе на ўмраніцкіх ёлістаках
засыпанае, які альпіусы іспра вічнавічнай
саславкі, не зважаючы на трагедыю
небесных, дзікашак, уважылі ў трапезі¹
з боку «камптары» і тварэртэй.

Вайнастбыла наўсяніцальны рух, але
на ўмраніцы, рэгіонах якіх выконвалася
імперскіяны Місіі. З гэтага
рэгіёну Францыя, напралік, двоічнай
саславкай пасыпку ваявалі з Алжыру
ш. Ізмаїл супраць «камптару».

І у першым супраць «дзея» былі
засыпаны рух на ўласкімі ўбраннях,
ругам «камптару» лідакі Хо былі
з а савецкую зброяю.

